

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Komoditní burza Říčany**, se sídlem v Říčanech, Barákova 237/8, IČ 283 82 048, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 14.6.2011 č.j. 2870/11-1200-204485,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 14.6.2011 č.j. 2870/11-1200-204485, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč a to do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 12.8.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze (dále jen „odvolací orgán“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým odvolací orgán zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech (dále jen „správce daně“) ze dne 10.11.2010, č.j. 121069/10/059912204308. Tímto rozhodnutím byla žalobci vyměřena daň z příjmů právnických osob ve výši 222.000,- Kč za zdaňovací období od 1.1.2009 do 31.12.2009.

V podané žalobě nejprve žalobce konstatoval, že je komoditní burzou založenou v souladu se zákonem č. 229/1992 Sb. o komoditních burzách, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o komoditních burzách“) a je poplatníkem daně z příjmů právnických osob.

Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné a řízení, jež jeho vydání předcházelo, bylo zatíženo procesními vadami.

Ačkoliv odvolací orgán odvolání žalobce nevyhověl, uznal v napadeném rozhodnutí řadu námitek (uznal, že žalobce není obchodní společností ve smyslu obchodního zákoníku, že pod pojem „vnitřní poměry“ dle § 40 odst. 1 zákona o komoditních burzách nelze zahrnout způsob vedení účetnictví, že úspora daňové povinnosti je použitelná dle zákona o daních z příjmů za zákonem požadovaným účelem nejpozději ve 3 bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích a nikoli jen v následujícím zdaňovacím období).

Žalobce zdůraznil, že předmětem sporu je skutečnost, zda žalobce je či není subjektem založeným za účelem podnikání ve smyslu § 18 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) a měl tak možnost využít odečet ve smyslu § 20 odst. 7 tohoto zákona (snížení základu daně), což by se promítlo do jeho daňové povinnosti.

Odvolací orgán závěr obsažený v napadeném rozhodnutí, že žalobce je založen/zřízen za účelem podnikání a, že z tohoto důvodu nemůže uplatnit snížení základu daně ve smyslu § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů odůvodnil tím, že:

a) *v ust. § 18 odst. 8 zákon o daních z příjmů žalobce uveden není a ani v zákoně o komoditních burzách není výslovně uvedeno a ani z něj nelze dovodit, že činnost žalobce není prováděna za účelem dosažení zisku, resp. že hlavním předmětem jeho činnosti není podnikání, resp. že byl založen/zřízen za účelem podnikání, přitom uvedené nelze dovodit ani ze statutu žalobce, a proto je nutno žalobce považovat za poplatníka založeného za účelem podnikání,*

b) *z § 1 odst. 3 zákona o komoditních burzách vyplývá, že u komoditní burzy není dosažení zisku vyloučeno, kumulování zisku a jeho výplata v případě zániku komoditní burzy není tímto ustanovením vyloučena,*

c) *charakter činnosti žalobce je obdobný činnosti burzy cenných papírů, kdy ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“), se u organizátora regulovaného trhu za další podnikatelskou činnost považuje poskytování služeb souvisejících s trhem komodit v činnosti komoditní burzy.*

K poukazu žalobce na důvodovou zprávu k zákonu o komoditních burzách, kterou rovněž prokazuje svůj nepodnikatelský účel, odvolací orgán uvedl pouze, že důvodová zpráva není obecně závazným právním předpisem a dále se jí nezabýval, stejně tak se nezabýval ani memorandem advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balašík, které se vyjadřuje k právní povaze komoditní burzy.

S výše uvedenými závěry odvolacího orgánu žalobce nesouhlasí a své námitky vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu uvádí žalobce, že *daňové zvýhodnění dle § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů mohou využít poplatníci uvedení v § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů, tj. poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, přičemž zákon o*

daních z příjmů v souvislosti s tímto ustanovením (tj. § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů) odkazuje na § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), který definuje podnikání jako činnost, která musí naplnit všechny zde vypočtené pojmové znaky (tedy jde o činnost provozovanou soustavně, samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a zároveň tato činnost musí být realizována podnikatelem). Uvedený výčet je kumulativní. Definování toho, zda daný subjekt podniká či nepodniká se děje tedy v režimu definice obchodního zákoníku, který definuje znaky výše uvedené. Je třeba postavit na jisto skutečnost, zda daňový subjekt v daném případě takového znaky splňoval a podniká, jinak platí, že nepodnikal, přičemž uvedené by se mělo promítnout i do sféry daňového práva.

Žalobce namítá, že odvolací orgán své rozhodnutí však postavil na zásadě, že je nutno prokázat a postavit na jisto skutečnost, že žalobce nepodniká, jinak se má za to, že automaticky podniká se všemi důsledky, které vyplývají z daňového práva.

Ve druhém žalobním bodu namítá žalobce, že *odvolací orgán nesprávně interpretuje ust. § 18 odst. 8 zákona o daních z příjmů*, neboť dovozuje, že poplatníci zde neuvedení (resp. nespádající do některé ze zde uvedených skupin) nejsou poplatníky ve smyslu ust. § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů. Uvedená interpretace je zavádějící a odporující zákonu, neboť o tom, zda je či není poplatník založen/zřízen za účelem podnikání, je třeba vždy rozhodnout právě s ohledem na ustanovení § 2 odst. 1 obchodního zákoníku. Ust. § 18 odst. 8 zákona o daních z příjmů obsahuje jen demonstrativní (příkladný) výčet, jaké skupiny subjektů je třeba považovat za poplatníky podle § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů. Proto je třeba za poplatníky podle § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů považovat i jiné subjekty nespádající pod uvedené ustanovení zákona o daních z příjmů. Je tak třeba vždy posuzovat, zda subjekt byl či nebyl založen/zřízen za účelem podnikání (s výjimkou podle věty poslední § 18 odst. 8 zákona o daních z příjmů, kde pro zde uvedené subjekty toto kritérium není rozhodné, příp. s výjimkou, kterou by stanovil zvláštní předpis).

Protože žalobce není ani obchodní společností ani družstvem, je třeba zjišťovat, zda jde o subjekt založený/zřízený za účelem podnikání (resp. zda splňuje všechny definiční znaky § 2 odst. 1 obchodního zákoníku).

Ve třetím žalobním bodu tvrdí žalobce, že *odvolací orgán v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil povahu žalobce jako subjektu, který byl založen/zřízen za účelem podnikání*.

Dle žalobce jeho nezisková povaha vyplývá přímo ze zákona o komoditních burzách, resp. z toho, jakým způsobem je komoditní burza ve formě zvláštní právnické osoby v zákoně o komoditních burzách konstruována, neboť

1) je žalobce ve smyslu ust. § 1 odst. 1 zákona o komoditních burzách komoditní burzou ve formě zvláštní právnické osoby, založenou dle tohoto zákona za účelem organizování burzovních obchodů se zbožím a platí pro něho určitá omezení vyplývající přímo ze zákona o komoditních burzách, který tento typ právnické osoby konstruuje jako „neziskovou organizaci“,

2) v ust. § 1 odst. 3 zákona o komoditních burzách (jakož i s přihlédnutím k ostatním ustanovením zákona o komoditních burzách, kdy např. při založení burzy musí zakladatelé určit způsob zajištění prostředků na úhradu nákladů prvního roku provozu burzy, povinnost určení způsobu, jak se členové burzy podílejí na zajišťování

nákladů na provoz burzy, povinnost členů burzy platit členské příspěvky a jejich navazující ručení za závazky burzy do výše jejich splacení - § 1 odst. 2, § 3 odst. 3 písm. f), § 4 odst. 1 písm. g) zákona o komoditních burzách), se se ziskem od počátku zásadně nepočítá, neboť dané ustanovení obsahuje toliko termín „případný“ zisk. Žalobce poukázal i na povinnosti členů ve vztahu k burze - členské příspěvky, podílení se na nákladech provozu, nemožnost podílet se na případném zisku burzy, resp. přebytku z provozu burzy a dále i na skutečnost, že případný zisk není možné rozdělit mezi zakladatele nebo členy a lze jej užít jen k dalšímu rozvoji burzy (uvedené neplatí pro komoditní burzy zakládané ve formě akciové společnosti - viz § 44a zákona o komoditních burzách). Ostatně i jiné „neziskové organizace“ mohou případně dosáhnout zisku a není to zakázáno. Nebyly však za takovýmto účelem zakládány. Případný zisk je vždy účelově vázán a nelze jej rozdělit mezi členy či zakladatele (což platí i pro žalobce).

Dle žalobce nelze akceptovat ani argumentaci, že kumulování zisku a jeho výplata v případě zániku burzy nejsou ust. § 1 odst. 3 zákona o komoditních burzách dotčena, neboť by to předpokládalo, že žalobce si bude burzu zakládat s úmyslem ji zlikvidovat. Navíc i kdyby bylo zisku dosaženo, pak je účelově vázán a nelze jej plánovitě dlouhodobě kumulovat (lze jej užít jen na další rozvoj burzy),

Ve čtvrtém žalobním bodu namítá žalobce, že *charakter činnosti žalobce není obdobný činnosti burzy cenných papírů ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu tak, jak se uvádí v napadeném rozhodnutí*. Dle uvedeného ustanovení se u organizátora regulovaného trhu považuje za další podnikatelskou činnost poskytování služeb souvisejících s trhem komoditní burzy. Dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu může být organizátorem regulovaného trhu (za splnění dalších podmínek) však jen akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným, u kterých již z hlediska jejich právní formy je dán jejich podnikatelský účel dle ustanovení obchodního zákoníku. Ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu reaguje totiž na novelu zákona o komoditních burzách, tedy na zákon č. 230/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 230/2008 Sb.“), který novelizoval jak zákon o komoditních burzách, tak i zákon o podnikání na kapitálovém trhu, na základě které lze komoditní burzu založit i ve formě akciové společnosti (u ní je ale dán její podnikatelský účel z hlediska její právní formy a nevztahuje se na ni řada omezujících ustanovení zákona o komoditních burzách např. § 44a zákona o komoditních burzách) a která se může stát organizátorem regulovaného trhu (na rozdíl od žalobce, který jím být nemůže, má odlišnou právní formu a vztahují se na něj omezující ustanovení zákona o komoditních burzách).

Žalobce má nadto za to, že odvolací orgán se nezabýval všemi důkazními návrhy a argumenty žalobce, např. nebyla vzata v úvahu důvodová zpráva k zákonu o komoditních burzách (kterou žalobce předkládal), ani memorandum advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balašík, které mj. analyzuje i právní povahu Komoditní burzy Říčany, a nebylo ani zohledněno, že správce daně posoudil v souvislosti s přiznáním k dani z příjmu za rok 2008 žalobce jako „neziskovou organizaci“.

Závěrem žalobce poukázal na to, že komoditní burza ve formě zvláštní právnické osoby je pouze určitým institucionálním rámcem, na jehož základě je možné burzovní obchody uzavírat, přičemž sama se těchto burzovních obchodů neúčastní (ani je

nezprostředkovává). Jejím cílem není dosažení zisku, ale zajištění organizování burzovních obchodů se zbožím dle zákona o komoditních burzách (tento účel je vyjádřen přímo v § 1 odst. 1 uvedeného zákona). Komoditní burzu zakládají její členové (podnikatelé) k zajištění organizace burzovních obchodů, které jim mají zisk přinést.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a k věci uvedl, že zákon o daních z příjmů v § 18 odst. 3 a 8 stanoví, koho lze považovat za poplatníky, kteří nejsou zřízení nebo založeni za účelem podnikání, a předmět jejich daně. Ust. § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů umožňuje těmto poplatníkům snížit základ daně (až o 30 %, maximálně však o 1 000 000 Kč).

Zákon o daních z příjmů odkazuje v § 18 odst. 3 pod čarou na ust. § 2 odst. 1 obchodního zákoníku. Toto ustanovení vymezuje podnikání a jeho znaky. Ze zákona o komoditních burzách nelze jednoznačně dovodit, že by komoditní burza nebyla založena a zřízena za účelem podnikání a dosahování zisku. Poskytování služeb souvisejících s trhem komodit lze považovat za podnikatelskou činnost komoditní burzy.

Žalobce dosáhl za zdaňovací období 2009 zisk ve výši 1 110 310,- Kč. Ani ze statutu Komoditní burzy Říčany nevyplývá „neziskový“ charakter žalobce.

Tomuto stanovisku svědčí přípis Mgr. Petera Chrenka, náměstka ministra financí č.j. 05/37704/2010-151 ze dne 12. 5. 2010, a přípis Mgr. Pavla Kavíny, Ph.D., burzovního komisaře komoditních burz v působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu č.j. 100/2010/05400/378 ze dne 18. 5. 2010.

Ve výčtu poplatníků podle ustanovení § 18 odst. 8 zákona o daních z příjmů, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, nejsou komoditní burzy uvedeny (výčet je demonstrativní, jak správně uvádí žalobce). Zvláštní zákon, kterým je zákon o komoditních burzách, nestanoví, že by komoditní burza měla neziskový charakter.

Protože zákon o komoditních burzách (ani zakládací listiny) výslovně nestanoví, že činnost burzy je zásadně nezisková (a může dosahovat zisku), nemůže žalobce uplatnit snížení daně podle § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů, a to bez ohledu na svoji právní formu (typ obchodní společnosti).

Správce daně rozhodoval poté, co byl obeznámen se stanoviskem JUDr. Vlastimila Pihera, Ph.D. a prof. JUDr. Jana Dědiče, advokátní kancelář Kocián, Šolc, Balašík. Odlišný právní názor však zastává Ministerstvo financí, nadřízený orgán správce daně a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

K námitce posouzení činnosti žalobce za rok 2008 uvedl žalovaný, že v rámci žádosti o vydání závazného stanoviska ze dne 8.3.2010 finanční úřad nedoporučil uplatnit snížení základu daně podle ust. § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů. Lze doplnit, že za zdaňovací období 2008 nebyla prováděna kontrola ani vytýkácí řízení tak, jak tomu bylo v případě zdaňovacího období 2009. V podrobnostech žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce výslovně v přípisu ze dne 12. 9. 2011 uvedl, že souhlasí s tím, aby soud ve věci samé rozhodl bez jednání, rovněž tak žalovaný v přípisu ze dne 26. 10. 2011 uvedl, že souhlasí s tím, aby soud ve věci samé rozhodl bez jednání (§ 51 s.ř.s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Mezi účastníky je spornou otázka (kterou žalobce učinil předmětem soudního posouzení), zda žalobce je či není subjektem založeným za účelem podnikání ve smyslu § 18 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) a měl tak možnost využít odečet ve smyslu § 20 odst. 7 tohoto zákona (snížení základu daně), což by se promítlo do jeho daňové povinnosti.

Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací orgán ke sporné otázce v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že souhlasí s tím, že daňový subjekt Komoditní burza Říčany nelze považovat za obchodní společnost ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 obchodního zákoníku, jelikož výčet uvedených obchodních společností je taxativní a komoditní burzu neobsahuje. Dále odvolací orgán konstatoval, že poplatníci uvedení v § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů tj. poplatníci, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání (definice pojmu „podnikání“ je uvedena v § 2 odst. 1 obchodního zákoníku), mohou základ daně za podmínek stanovených v § 20 odst. 7 snížit až o 30 % (resp. o částky v tomto zákonném ustanovení uvedené), a že dle § 2 odst. 1 obchodního zákoníku se podnikáním rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Odvolací orgán uzavřel v obecné rovině, že, aby daňový subjekt mohl využít výše uvedeného zvýhodnění oproti jiným poplatníkům, musí být najisto postaveno, že se jedná o poplatníka, který nebyl založen nebo zřízen za účelem podnikání.

Poté se odvolací orgán zabýval námitkami, že činnost daňového subjektu je zásadně nezisková a daňový subjekt nenaplnuje definici podnikání, jelikož jeho činnost není prováděna za účelem dosažení zisku s poukazem na ust. § 3 odst. 1 zákona o komoditních burzách (správně mělo být uvedeno § 1 odst. 3), kde je uvedeno, že případný zisk z činností burzy nemůže být za jejího trvání rozdělen mezi zakladatele ani jiné členy a může být použit jen k zajištění dalšího rozvoje burzy, k nimž odvolací orgán uvedl, že se zabýval otázkou, zda daňový subjekt je založen za účelem dosažení zisku či nikoliv, protože pokud by za tímto účelem založen nebyl, nebyla by naplněna ani definice podnikání a potom by daňový subjekt oprávněně aplikoval ust. § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů. Odpověď na tuto otázku hledal odvolací orgán v zákoně o daních z příjmů, který v ust. § 18 odst. 8 obsahuje výčet poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání. Komoditní burza v tomto zákonném ustanovení výslovně uvedena není. Je zde však uvedeno, že tímto typem poplatníků jsou i subjekty, o nichž tak stanoví zvláštní zákon. Protože daňový subjekt byl založen a vznikl na základě zákona o komoditních burzách, zabýval se odvolací orgán i tímto zákonem. Po citaci § 1 odst. 1 zákona o komanditních burzách uvedl odvolací orgán závěr, že v tomto zákoně není výslovně uvedeno a ani z něj nelze dovodit, že činnost komoditní burzy není prováděna za účelem dosažení zisku. resp. že hlavním předmětem její činnosti není podnikání, resp. že nebyla založena a zřízena za

účelem podnikání. Ani ze statutu daňového subjektu nevyplývá, že jeho činnost není prováděna za účelem dosažení zisku, resp. že hlavním předmětem jeho činnosti není podnikání. V této souvislosti poukázal na ust. § 1 odst. 3 zákona o komoditních burzách, ze kterého je zřejmé, že u komoditní burzy není dosažení zisku vyloučeno. Kumulování zisku a jeho výplata v případě zániku burzy není dotčeným ustanovením vyloučena. Jelikož v zákoně o komoditních burzách ani ve statutu daňového subjektu není výslovně uvedeno a ani z nich nevyplývá, že daňový subjekt nebyl založen za účelem dosažení zisku, resp. za účelem podnikání, je nutné jej považovat za poplatníka založeného za účelem podnikání, a proto nemůže využít odečet ve smyslu § 20 odst. 7 zákona o daních z příjmů. Na tomto závěru nemůže změnit nic ani předložený výpis z obchodního rejstříku, kdy daňovým subjektem je poukazováno na skutečnost, že u právní formy je uvedeno „ostatní“ a dále je v něm uveden „předmět činnosti“, neboť z těchto údajů nelze dospět k závěru, že prokazuje neziskovou povahu daňového subjektu.

Soud konstatuje, že při výkladu posuzované právní otázky oba účastníci shodně poukazují na ust. § 18 odst. 8 zákona o daních z příjmů a to včetně skutečnosti, že dané ustanovení obsahuje výčet poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání, toliko demonstrativní, nikoli taxativní, tedy je třeba se rovněž zabývat otázkou, zda v daném konkrétním případě neexistuje speciální (zvláštní) zákonná úprava, která by pro žalobce znamenala, že i jej lze zahrnout pod uvedené zákonné ustanovení, neboť komoditní burza v tomto zákonném ustanovení výslovně uvedena není.

Oběma účastníky je shodně vnímáno, že právním přepisem, jenž se žalobce dotýká je zákon o komoditních burzách, na jehož základě žalobce vznikl a jenž stanoví základní právní úpravu jeho právních vztahů.

Podle § 1 odst. 1 zákona o komanditních burzách je komoditní burza právnickou osobou zřízenou podle tohoto zákona k organizování burzovních obchodů se zbožím, deriváty vztahujícími se ke komoditám, které jsou předmětem obchodování na komoditní burze, pokud nejsou investičním nástrojem podle zvláštního právního předpisu, nebo se zemědělským skladním listem podle zvláštního právního předpisu.

Dle žalobce dané ustanovení již v sobě obsahuje základní určení důvodu vzniku komoditní burzy, tedy organizování burzovních obchodů se zbožím, deriváty vztahujícími se ke komoditám, které jsou předmětem obchodování na komoditní burze. Soud se s uvedeným shoduje, avšak dodává, že podstatnou v daném případě je skutečnost, že na žalobce se vztahuje mj. i ust. § 1 odst. 3 zákona o komanditních burzách, které operuje s pojmem „zisk“. Zákon tedy předpokládá možnost vzniku zisku, avšak na druhou stranu jej vymezuje tak, že může jít toliko o „případný zisk“, nikoli tedy zisk vytvářený cíleně neomezeně. Další podstatnou skutečností je, že případný zisk, který vznikl, nemůže za trvání burzy být rozdělen mezi zakladatele ani jiné členy a může být použit jen k zajištění dalšího rozvoje burzy. Soud ověřil, že na uvedených principech byl vypracován i statut žalobce.

Tato uvedená omezení nutně vedou k závěru, že komoditní burza, kterou je žalobce, byla založena ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o komanditních burzách jako korporace, která nebyla založena za účelem podnikání, byť může dosahovat případného zisku, nesmí s ním však nakládat dle své libovůle, ale pouze v rámci omezení daného ust. § 1 odst. 3 zákona o komanditních burzách. Uvedený závěr odráží i úprava práv a povinností

členů burzy zakotvená v § 18 uvedeného zákona, kterou žalobce blíže upřesnil ve svém statutu. Žalobce je právnickou osobou založenou podle tohoto zákona k organizování burzovních obchodů se zbožím a není obchodní společností ve smyslu ustanovení obchodního zákoníku (což žádný z účastníků sporu ani nerozporuje, když výčet obchodních společností v § 56 odst. 1 obchodního zákoníku je taxativní).

Možnost postupného kumulování zisku a jeho výplata v případě zániku burzy, na kterou odvolací orgán v napadeném rozhodnutí upozorňuje, je eliminována dle soudu tím, že případný zisk může být použit jen k zajištění dalšího rozvoje burzy, přičemž si lze obtížně představit další rozvoj burzy bez pokrytí provozních nákladů. Nadto skutečnost, že v případě zániku burzy dojde k výplatě zisku, nemůže sama o osobě znamenat, že žalobce byl založen za účelem podnikání ve smyslu § 18 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

Podpůrně lze poukázat na skutečnost, že na rozdíl od žalobce je komoditní burza založená ve smyslu ust. § 44a odst. 1 zákona o komoditních burzách (tedy až od účinnosti zákona č. 230/2008 Sb.) akciovou společností, na níž se nevztahují omezení určená v § 44a odst. 2 tohoto zákona, tedy mimo jiné omezení týkající se rozdělení zisku.

Nepřípadným shledal soud poukaz odvolacího orgán na *činnost burzy cenných papírů a to v souvislosti s ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu*, podle něhož se u organizátora regulovaného trhu za další podnikatelskou činnost považuje poskytování služeb souvisejících s trhem komodit v činnosti komoditní burzy. Takový argument na žalobce nelze vztáhnout, když v předmětném období činnost organizátora regulovaného trhu žalobce nevyvíjel a ani tuto činnost vykonávat nemohl.

Závěrem soud pro úplnost dodává, že nelze opomenout skutečnost, že odvolací orgán k předložené důvodové zprávě k zákonu o komoditních burzách a k memorandu advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balašík, uvedl toliko, že důvodová zpráva není obecně závazným právním předpisem a nic víc. Vůbec se tedy nevypořádal s důvody v těchto listinách uvedenými. I když lze souhlasit, že důvodová zpráva obecně není závazným právním předpisem, nelze se tímto způsobem vypořádat s důvody v ní obsaženými, na něž žalobce v odvolání poukazuje a rovněž odhlédnout od obsahu memoranda advokátní kanceláře Kocián, Šolc, Balašík, které mj. analyzuje i právní povahu Komoditní burzy Říčany, aniž by se odvolací orgán jakkoli vypořádal s argumenty podporujícími námitky uvedené v odvolání.

Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěch měl, přiznal mu soud náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. července 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová